

[Inger Gautier Schmit.]

senere vil komme til at tage deres Lærergerning op i Landsbyskolen, tidt paa meget afsidesliggende Egne og tidt under mindre Kaar, naar de kommer fra en By, hvor de har faaet hele deres Uddannelse og har vænnet sig til Sæd og Skik i Byen, vil føle sig noget utilfredsstillet ved at komme ud i fjerntliggende Egne i Landet. Derfor synes jeg, det er uheldigt, at Fordelingen mellem Land og By bliver saa ulige som af Ministeren foreslaaet.

Der er et andet Omraade, som jeg gerne vil paatale. Ministeren skriver i Bemærkningerne til Lovforslaget, at da han nu er blevet klar over, at disse fire Seminarier bør nedlægges, kan man jo ikke undlade, siger Ministeren, samtidig at kaste Blikket paa Statens Forskoleseminarium i Vejle. Dette kvindelige Forskoleseminarium har sin ganske særlige Historie. Det er oprettet af Historikeren Holm, som netop var den banebrydende for hele den særlige Skoleform, der hedder Forskolen, som vi har praktiseret her i Landet, og som der i store Kredse af Befolkningen, særlig Landbefolkningen, er den største Tilfredshed med. Jeg har fra gamle Seminarielærere hørt Udtalelser om, at de ikke vilde undvære denne Hjælp i Skolearbejdet, som de har gennem Forskolen.

Jeg bemærker med Glæde, at Tremandsudvalget, altsaa heller ikke den sidste ærede Taler, ikke har stillet Forslag om, at dette Forskoleseminarium skulde nedlægges, hvilket selvfølgelig heller ikke et Byggeudvalg med nogen som helst Berettigelse kunde gøre, eftersom Bygningerne derovre af alle er anerkendt som særdeles udmærkede og velholdte. Af den Grund vil der ikke være nogen Rimelighed i at nedlægge dette Seminarium.

Men den højtærede Minister mener altsaa, at da der skal skæres ned, bør ogsaa dette Seminarium falde for hans Nedskaringskniv. Jeg vil alligevel henstille til den højtærede Minister endnu en Gang at tage dette op til Overvejelse. Alt kan jo ikke vurderes i Kroner og Øre, og den Betydning, dette Statsseminarium har for hele Forskolesagen i Danmark, turde være aabenbar. Det vilde være i høj Grad beklageligt, om dette Seminarium, der ubestrideligt maa siges at være et Mønster for andre Seminarier paa dette Omraade, ganske roligt skulde nedlægges og blive en lille Tilægsafdeling paa et af de andre Seminarier.

Nu siger den højtærede Minister, at til de tre store Byer, Tønder, Haderslev

og Slagelse, tænker man sig heller ikke at henlægge det. Der bliver altsaa Tale om Jelling Seminarium, der er et Seminarium for Mænd og skal vedblive at være det.

Jeg vil i denne Forbindelse i Parentes sige, at man vil forstaa, at det ikke er af lokale Hensyn, jeg taler for at bevare Forskoleseminariet i Vejle, idet baade Jelling og Vejle hører under den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere. Men jeg mener, at det vil være ganske overordentlig uheldigt, dels fordi der er denne historiske Grund bag ved Forskoleseminariet i Vejle, dels fordi det har en Øvelsesskole, der er ganske indstillet efter en Landsbyskole, og som meget vanskeligt vil kunne lade sig etablere andre Steder, og endelig fordi jeg synes, at det vil være uheldigt at flytte et saadant Kvindeseminarium til Jelling, hvor man hidtil udelukkende har haft mandlige Elever, og hvor man vel vil have vanskeligt ved at finde et tilstrækkeligt Børnemateriale som Forskole for disse unge Lærerinder.

For Eleverne selv mener jeg ogsaa, at det vil være en Forringelse at komme som et Appendiks til et Statsseminarium. Ganske vist anfører Ministeren, at det praktiserer man jo paa de private Seminarier. Men der er jo ingen, der i og for sig siger, at man der er fuldt ud tilfreds med denne Ordning. Der er ingen Tvivl om, at man ved at flytte dette Seminarium fra Vejle, hvor det har sin udmærkede Beliggenhed og sin udmærkede Virkekreds, og gøre det til et Tillæg til et andet Seminarium absolut vil forringe dette Forskoleseminariums hele Kaar baade pædagogisk set og med Hensyn til Elevernes hele Tilværelse.

Nu vil Ministeren maaske sige: ja, men, det er et Forslag, der tager Sigte paa det økonomiske. Jeg vil ganske bestemt hævde, at det sikkert kun vil være ganske faa Kroner, Ministeren vil spare ved denne Ordning; thi den Løn, som Forstanderen og Lærerinderne faar i Vejle, er lavere end den; der gives andre Forstandere og Lærerinder, skønt de har akkurat den samme Uddannelse. Den mindre Løn er igen kommet frem; kan jeg her tilføje, i den nye Lønningslov, hvor Forstanderen, saa vidt jeg husker, er sat ca. 1500 Kr. lavere i Løn end andre Seminarieforstandere, skønt han har den samme Uddannelse, noget, jeg finder er en Plet paa den nuværende Lønningslov. Men naar Eleverne flyttes over til et af de store Seminarier, kan man dog umuligt gaa til at ansætte ved det samme Seminarium.